

καταστρέψει παρανόμως την υπόληψή τους στην κοινωνία της Συρίας, στον φιλικό τους κύκλο και στη θρησκευτική τους κοινότητα, καθώς και στον κύκλο των εμπορικών τους εταίρων.

Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2012 — Plantavis και NEM κατά Επιτροπής και ΕΑΑΤ

(Υπόθεση T-334/12)

(2012/C 311/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Plantavis GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) και NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Büttner, δικηγόρος)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις απαγορεύσεις που περιέχονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1924/2006 ⁽¹⁾ και στον κανονισμό (ΕΕ) 432/2012 ⁽²⁾ καθώς και στο ενωσιακό μητρώο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τους επιτρεπόμενους και μη ισχυρισμούς υγείας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν, πρώτον, ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν είναι αρμόδιος για την έκδοση των προσβαλλόμενων κανονισμών.

Δεύτερον, οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι οι κανονισμοί 1924/2006 και 432/2012, καθώς και το ενωσιακό μητρώο των ισχυρισμών διατροφής και υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα προσβάλλουν τα δικαιώματα της βιομηχανίας τροφίμων που προστατεύονται ως θεμελιώδη δικαιώματα καθώς και το δικαίωμα πληροφόρησης των καταναλωτών και των επαγγελματιών κύκλων. Συναφώς, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι είναι δυσανάλογες οι προβλεπόμενες από τους προσβαλλόμενους κανονισμούς απαγορεύσεις των ισχυρισμών διατροφής και υγείας. Τούτο ισχύει κυρίως για την απαγόρευση χρησιμοποίησης ισχυρισμών υγείας και διατροφής οι οποίοι είναι ακριβείς από ουσιαστικής απόψεως, όπως για παράδειγμα «καλύτερη βιοδιαθεσιμότητα». Επιπροσθέτως, οι κανονισμοί δεν συνάδουν προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, διότι η ΕΑΑΤ και η Επιτροπή δεν καθόρισαν μια σαφή, διαφανή και κοινή γραμμή για τον ορισμό των επιστημονικών προτύπων.

Οι προσφεύγοντες προβάλλουν, επίσης, την άνιση αδιαφοροποίητη μεταχείριση διαφόρων ουσιών και επιχειρήσεων τροφίμων. Οι απαγορεύσεις δεν είναι αναγκαίες και για τον πρόσητο λόγο ότι,

δυνάμει της οδηγίας 2003/13/ΕΚ ⁽³⁾ και του κανονισμού (ΕΕ) 1169/2011 ⁽⁴⁾, η παραπλανητική διαφήμιση τροφίμων απαγορεύεται ήδη σε όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που διατυπώνονται στα τρόφιμα (ΕΕ L 404, σ. 9).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 432/2012 της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 2012, σχετικά με τη θέσπιση καταλόγου επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα, εξαιρουμένων όσων αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας και την ανάπτυξη και υγεία των παιδιών (ΕΕ L 136, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2003/13/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου 2003, για την τροποποίηση της οδηγίας 96/5/ΕΚ για τις μεταποιημένες τροφές με βάση τα δημητριακά και τις παιδικές τροφές για βρέφη και μικρά παιδιά (ΕΕ L 41, σ. 33).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές, την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) 1924/2006 και (ΕΚ) 1925/2006 και την κατάργηση της οδηγίας 87/250/ΕΟΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της οδηγίας 1999/10/ΕΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 2002/67/ΕΚ και 2008/5/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 608/2004 της Επιτροπής (ΕΕ L 304, σ. 18).

Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2012 — Evonik Degussa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-341/12)

(2012/C 311/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Evonik Degussa GmbH (Essen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Steinle, M. Holm-Hadulla και C. von Köckritz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής Κ (2012) 3534 τελικό, της 24ης Μαΐου 2012, περί απορρίψεως αιτήσεως της Evonik Degussa για εμπιστευτική μεταχείριση στοιχείων στο πλαίσιο της αποφάσεως στην υπόθεση COMP/F/38.620 — Υπεροξειδίο του υδρογόνου και υπερβορικό άλας, σύμφωνα με το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ,

— σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή να υποχρεωθεί να φέρει τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει 5 λόγους.

- 1) Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 8 της αποφάσεως περί των καθηκόντων του συμβούλου ακροάσεων⁽¹⁾ και προσβολή των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας για χρηστή διοίκηση και για ακρόαση.

Ως προς το σημείο αυτό η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο σύμβουλος ακροάσεων δεν εξέτασε τις βασικές της αντιρρήσεις κατά της δημοσίευσής. Επομένως, αγνόησε το εύρος των αρμοδιοτήτων και καθηκόντων του και παρέβη το άρθρο 8 της αποφάσεως περί των καθηκόντων του. Επειδή ούτε ο σύμβουλος ακροάσεων ούτε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία της Επιτροπής εξέτασε και έλαβε υπόψη τις προβληθείσες από την προσφεύγουσα βασικές αντιρρήσεις κατά της σχεδιαζόμενης δημοσίευσής, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει όλες τις σημαντικές παραμέτρους της συγκεκριμένης περιπτώσεως. Συνεπώς, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως και προσέβαλε το δικαίωμά της ακροάσεως (άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης).

- 2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση της υποχρεώσεως προς αιτιολόγηση

Συναφώς προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει καμία αιτιολογία σχετικά με τις προβληθείσες από την προσφεύγουσα αντιρρήσεις κατά της δημοσίευσής του διευρυμένου κειμένου της αποφάσεως. Το ίδιο ισχύει για τα κίνητρα της Επιτροπής και το δημόσιο συμφέρον για τη δημοσίευση του διευρυμένου κειμένου σχεδόν πέντε έτη μετά την έκδοσή του αρχικού, μη εμπιστευτικού χαρακτήρα κειμένου.

- 3) Τρίτος λόγος: Πλάνη περί το δίκαιο και περί την εκτίμηση λόγω παραβιάσεως του επαγγελματικού απορρήτου κατά το άρθρο 339 ΣΛΕΕ και το άρθρο 8 ΧΘΔΕΕ καθώς και λόγω της παραβιάσεως του εμπιστευτικού χαρακτήρα των προς δημοσίευση πληροφοριών.

— Στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα χωρία, των οποίων τη δημοσίευση σχεδιάζει η Επιτροπή με το διευρυμένο, μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως, προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο και περιέχουν επίσης, μερικώς, επιχειρηματικά απόρρητα. Η δημοσίευση αυτών των πληροφοριών στο διαδίκτυο προσβάλλει το δικαίωμα της προσφεύγουσας για προστασία του επαγγελματικού απορρήτου.

— Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η σχεδιαζόμενη δημοσίευση των πληροφοριών που δόθηκαν από τους συνεργαζόμενους μάρτυρες εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001⁽²⁾ και ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 1/2003⁽³⁾ και η ρύθμιση περί των συνεργαζόμενων μαρτύρων⁽⁴⁾ περιέχουν ειδικές ρυθμίσεις για την πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες που παρέχουν οι συνεργαζόμενοι μάρτυρες. Ως εκ τούτου, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2010, C-139/07 P, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, Συλλογή 2010, σ. I-5885, και της 28ης Ιουνίου 2012, C-404/10 P, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, που δεν έχει ακόμη

δημοσιευθεί στη Συλλογή), υφίσταται τεκμήριο ότι δημοσίευση αυτών των πληροφοριών προσβάλλει τα επιχειρηματικά συμφέροντα της προσφεύγουσας καθώς και τον σκοπό της ερευνητικής δραστηριότητας της Επιτροπής. Επομένως, ειδικό δημόσιο συμφέρον για τη δημοσίευση αυτών των πληροφοριών πρέπει να αποδεικνύεται ιδιαίτερος. Επειδή, κατά την προσφεύγουσα, ο σύμβουλος ακροάσεων αυτό το παρέλειψε, αυτός υπέπεσε προδήλως σε πλάνη περί την εκτίμηση.

- 4) Τέταρτος λόγος: Παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της προσφεύγουσας και της αρχής της ασφάλειας δικαίου

Στο σημείο αυτό, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, με την απόρριψη της αιτήσεως για εμπιστευτική μεταχείριση και την απόφαση να δημοσιεύσει το επίδικο κείμενο της αποφάσεως, παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Αφ' ής υπέβαλε τις αιτήσεις της περί συνεργαζόμενων μαρτύρων, η προσφεύγουσα εμπιστεύθηκε τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαβιβαζόμενων πληροφοριών. Βασίζει την εμπιστοσύνη της στις περί συνεργαζόμενων μαρτύρων ανακοινώσεις και την πάγια πρακτική της Επιτροπής και θεωρεί ότι αυτή η εμπιστοσύνη αξίζει προστασίας. Επιπλέον, παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προκύπτει από το γεγονός ότι η Επιτροπή ήδη το 2007 δημοσίευσε οριστικό, μη εμπιστευτικό χαρακτήρα κείμενο της αποφάσεως και αποδέχθηκε με αυτό τις περί μη αποκαλύψεως επιθυμίες της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι για μία εκ των υστέρων τροποποίηση της αποφάσεως αυτής δεν υπάρχει νομικό έρεισμα ούτε υφίστανται αντικειμενικοί λόγοι.

- 5) Πέμπτος λόγος: Παραβίαση της αρχής του συγκεκριμένου σκοπού

Στο πλαίσιο αυτού του λόγου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η χρησιμοποίηση πληροφοριών που δόθηκαν από συνεργαζόμενους μάρτυρες για την ενημέρωση του κοινού παραβιάζει τον συγκεκριμένο σκοπό των εν λόγω πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 28, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 και στο σημείο 48 της ανακοινώσεως της Επιτροπής περί προσβάσεως σε φάκελο υποθέσεως⁽⁵⁾. Αυτό ισχύει ειδικότερα αν αυτή η χρησιμοποίηση πραγματοποιείται άνω των έξι ετών μετά τη λήξη της διοικητικής διαδικασίας.

(¹) Απόφαση 2011/695/ΕΕ του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ L 275, σ. 29).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102] [ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 1, σ. 1).

(⁴) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3).

(⁵) Ανακοίνωση της Επιτροπής περί των κανόνων πρόσβασης στον φάκελο υποθέσεως της Επιτροπής δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ, των άρθρων 53, 54 και 57 της Συμφωνίας ΕΟΧ, και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου (ΕΕ 2005, C 325, σ. 7).